

ŠKOFIJSKI LIST

48.

Nekaj o češčenju presv. Srca Jezusovega.

V prvem letošnjem zvezku lista »Linzer Quartalschrift« je članek z naslovom »Über den Herz-Jesu-Freitag, den ersten Freitag des Monats«. V tem članku je pisatelj zbral rimske določbe, privilegije in odpustke o prvem petku v mesecu in o nekaterih drugih priložnostih.

Ker se pri nas prizadevamo, da bi se za naše čase od Boga dano in prepotrebno češčenje presv. Srca Jezusovega čim bolj razširilo in poglobilo, naj te določbe posnamem. Upam, da bodo duhovniki in verniki še bolj goreče praznovali pri nas že naročene pobožnosti, ako se nekatere okolnosti pojasne.

1. Po dekretu S. Congregationis Rituum z dne 28. junija 1889 (Škof. list 1889, pg. 66) se na prvi petek vsakega meseca dovoli: »Missa votiva de Sacro Corde Jesu (Gloria & Credo, unica oratio),« toda le v onih cerkvah, »ubi peculiaris exercitia pietatis in honorem S. Cordis, approbante loci Ordinario, mane peraguntur«. Votivna sv. maša se torej dovoli v cerkvah, kjer na prvi petek opravijo kake pobožnosti na čast presv. Srca, in sicer zjutraj, ne popoldne, in odobrene od škofa.

Pri nas je na prvi petek v mesecu dovoljena sv. maša coram Sanctissimo. Določujem pa, da mora, kdor hoče opraviti, peti ali samo brati votivno sv. mašo de SS. Corde, po maši dodati litanije presv. Srca Jezusovega s posvetitvijo od papeža Leona XIII. More biti sv. maša coram Sanctissimo, potrebno pa ni. More pa biti samo ena votivna sv. maša. Odpustki za to pobožnost niso podeljeni.

2. Podeljeni so pa popolni odpustki za vsak prvi petek v mesecu vernikom, ako prejmo tega dne sv. zakramente, molijo po namenu sv. Očeta (navadno 5 krat Očenaš in Češčena Marija) in nekoliko časa premišlujejo o dobroti presv. Srca Jezusovega. Sv. obhajilo naj bo spravno sv. obhajilo. Prepričan sem, da

je spravno sv. obhajilo vpeljana po vseh župnijah.

Ob vseh drugih petkih med letom so podeljeni odpustki 7 let in 7 kvadragen, ako se opravijo iste pobožnosti.

3. Prav lahka in prekoristna je spravna devetdnevnicca od 1. do 9. vsakega meseca. Tej pobožnosti so podeljeni popolni odpustki enkrat, in sicer tistega dne, ko se prejmo sv. zakramenti in se moli po namenu sv. Očeta; podeljen je odpustek 300 dni vsak dan devetdnevnicca, odpustek 7 let in 7 kvadragen, kadarkoli se med devetdnevnicco udeležiš sv. maše v duhu pokore in sprave. — Kaj naj se vsak dan devetdnevnicca moli, ni določeno; torej naj si vsakdo izbere molitev na čast presv. Srcu, ki mu najbolj v srce sega. Priporočim pa molitev, ki jo priporočam za apostolstvo molitve: »O presladko Srce Jezusovo, po rokah Device Marije...«, ki je že povsod znana; kadarkoli se ta molitev opravi, se dobi odpustek 300 dni.

Središče te dnevnice je prvi petek v mesecu z milostmi zgoraj opisanimi. Koliko bogastvo se lahko te dni nabere! Prosim gospode, da bi te ugodnosti vernikom obrazložili, morda tudi otrokom v šoli, in vabili vse, naj iz ljubezni do Srca Jezusovega te pobožnosti opravijo, pa si bodo nakopičili zakladov za večnost.

Popolni odpustek se dobi tudi, kadarkoli se poskrbi za sv. mašo, ki naj se bere v spravo vseh razžalitev presv. Srca.

4. Pobožnosti meseca junija do sedaj še nisem posebno priporočal. Imamo tridnevnicco na čast presv. Srca ravno v dneh glavnega praznika. Sedaj je še tridnevnicca teden dni poprej na čast sv. Rešnjega Telesa z namenom, da bi se pospeševalo pogosto sv. obhajilo. Zdi se mi pa, da naj tudi ta mesec priporočim. Zadele so me želje sv. Očeta Leona XIII., ki jih priobčuje S. Congregatio Rituum v dekretu z dne

21. julija 1899 (Škof. list 1899, pg. 84), rekoč: »Beatissimus Pater commendat quam maxime eum morem, qui iam in pluribus ecclesiis obtinuit, ut per integrum mensem junium varia pietatis obsequia divino Cordi publice praestentur; quod ut lubentius perficiatur, thesauros Ecclesiae reserans, tercentorum dierum indulgentiam Christifidelibus impertit, toties lucranda, quoties sacris exercitiis interfuerint; plenariam vero iis, qui saltem decem in mense vicibus idem praestiterint.« Ni treba opozoriti, da se morajo za po-

polni odpustek tudi sv. zakramenti prejeti in se mora moliti po namenu sv. Očeta.

Kaj pa, ko bi se s to pobožnostjo letos začelo? Le sv. maši naj se dodajo molitve na čast presv. Srca, n. pr. litanije presv. Srca in posvetitev. Željo sv. Očeta, ki je tudi želja samega Zveličarja, obrazložite vernikom in poizkusite.

Deus benedicat!

V Ljubljani, 11. aprila 1916.

† **Anton Bonaventura,**
škof.

49.

Naznanila smrti v civilnih bolnicah umrlih vojakov.

V smislu dopisa c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 25. marca 1916, št. 10.944, se župnim in matičnim uradom prijavlja naslednji razglas:

Gemäß der Ministerialverordnung vom 28. Dezember 1912, R.-G.-Bl. Nr. 238, zu § 6, Punkt 3, bzw. zu § 9 A, III. Punkt 3, haben die politischen Bezirksbehörden des Heimatsortes alle Änderungen, welche in den Verhältnissen der zur aktiven Dienstleistung Herangezogenen eintreten (zu § 6 : 2), wahrzunehmen und unverweilt der als Evidenzstelle fungierenden Unterhaltslandeskommission — eventuell im Wege der kompetenten Unterhaltsbezirkskommission — bekanntzugeben, damit diese sofort die nötige Verfügung trifft.

Das k. k. Ministerium für Landesverteidigung hat nun dem k. k. Ministerium des Innern gegenüber den Wunsch ausgesprochen, daß die Zivilkrankenanstalten verhalten werden, über die vor ihrer Rückversetzung in das nichtaktive Verhältnis ihren Verwundungen bzw. einer durch die aktive Militärdienstleistung veranlaßten Krankheit erlegenen Soldaten den heimatischen Bezirksbehörden Mitteilung zu machen, was für die Evidenz hinsichtlich des Anspruches auf den Unterhaltsbeitrag von größter Wichtigkeit erscheint.

Mit Erlaß vom 7. Oktober 1915, Zl. 40.643, hat daher das k. k. Ministerium des Innern die Landesregierung unter Hinweis auf seinen Normal-

erlaß vom 12. Februar 1880, Zl. 17.511 von 1879, (h. ä. Intimation vom 25. Februar 1880, Zl. 1487) angewiesen, die Veranlassung zu treffen, daß die Zivilkrankenanstalten, in denen in der Regel die Totenbeschau von Organen des Krankenhauses selbst besorgt wird, Todesfälle von Militärpersonen der in Rede stehenden Kategorie sofort der vorgesetzten politischen Bezirksbehörde mitteilen, die sodann unverzüglich die Verständigung der heimatischen Bezirksbehörden zwecks Vornahme der in der Ministerialverordnung vom 28. Dezember 1912, R.-G.-Bl. Nr. 238 zu § 6 : 3 bzw. zu § 9, A. III : 3, vorgeschriebenen Amtshandlung zu besorgen haben wird.

In Absicht auf die Erstattung der im vorstehenden Absatze vorgeschriebenen Todesfallsanzeigen haben die k. k. Bezirkshauptmannschaften unverzüglich bezüglich aller in ihren Amtsbezirken bestehenden öffentlichen und privaten Zivilkrankenanstalten, einschließlich der Sanitätsanstalten des Roten Kreuzes (Reserve-spitäler, Marodenhäuser, Rekonvaleszentenheime), die erforderliche Veranlassung zu treffen.

Bezüglich des Landesspitals in Laibach sowie der in der Stadt Laibach bestehenden Sanitätsanstalten des Roten Kreuzes, wird das Erforderliche von hieraus im Wege des krainischen Landesausschusses bzw. des Präsidiums des patriotischen Landes- und Frauen-Hilfsvereines vom Roten Kreuze veranlaßt.

Četrto vojno posojilo.

C. kr. ministrstvo za bogočastje in uk je z razpisom z dne 3. aprila 1916, št. 1167, semkaj sporočilo:

Der Erfolg der dritten Kriegsanleihe hat die Ergebnisse der beiden vorangegangenen Kriegsanleihen noch weit übertroffen, indem mehr als vier Milliarden Kronen in Österreich gezeichnet wurden.

Dieses Ergebnis ist zum großen Teile der überaus dankenswerten Förderung zuzuschreiben, welche die Anleiheaktion seitens des katholischen Klerus gefunden hat.

Um nun der zur Deckung der weiteren Kriegskosten erforderlichen vierten Kriegsanleihe, welche demnächst zur Subskription aufgelegt werden wird, einen womöglich noch größeren Erfolg zu sichern, wird es wiederum der patriotischen Mitwirkung der gesamten Bevölkerung bedürfen.

Ich beehre mich deshalb neuerdings an das fürstbischöfliche Ordinariat mit dem ergebenen Ersuchen mich zu wenden, auch dieser Anleihe eine möglichst ausgedehnte und möglichst intensive Förderung nach allen Richtungen zuteil

werden zu lassen, wie ich sie mit meiner Zuschrift vom 14. Oktober 1915, Zl. 3146/K. U. M., für die dritte Kriegsanleihe erbeten habe.

Da die Bedingungen der Anleihe wiederum außerordentlich günstige sein werden, so wird eine möglichst weitgehende Beteiligung von Kirchen- und Stiftungsvermögen durchaus zweckmäßig erscheinen (auch im Wege der Aufnahme von Lombard- und Hypothekendarlehen gegen Rückzahlung bis zum Einlösungstermin der vierten Kriegsanleihe).

Desgleichen wird eine womöglich noch gesteigerte Einwirkung der Geistlichkeit sowohl durch Belehrung über die patriotische Pflicht zur Zeichnung als durch erläuternde Aufklärung über die Vorteile und die Modalitäten der Beteiligung insbesondere unter der ländlichen Bevölkerung für ein günstiges Ergebnis der Anleihe von größter Bedeutung sein.

In dieser Richtung wäre es besonders zu begrüßen, wenn sich die Geistlichkeit möglichst zahlreich an der Veranstaltung populärer Vorträge beteiligen würde.

O čemer se čč. župni uradi obveščajo.

Darovi ob godovih in rojstnih dneh v vojne namene.

C. kr. deželno predsedništvo za Kranjsko je z dopisom z dne 31. marca 1916, št. 2174/mob., semkaj izročilo sledeči razglas, ki naj se oznani s prižnice. Čast. duhovščini se sodelovanje pri teh nabirkih prav toplo priporoča:

Kolikor dalje traja vojna, toliko več zahteva od posameznih ustanov za vojno skrbstvo v deželi. Zato pa moramo iskati zmerom novih sredstev in poti, da z denarnimi vsotami pomagamo revnim, ki so ostali doma, junaškim bojevnikom v vojski, bolnikom in ranjencem itd., kolikor je sploh s privatnim skrbstvenim delom pomagati mogoče.

Prav izdatna vsota denarja bi se v teku leta brez posebne obremenitve posameznikov nabrala na ta način, če bi vsak prebivalec lepe kranjske dežele, najsi je tu stalno naseljen, ali pa se mudi pri nas le mimogrede, daroval za vojnoskrbne namene po svoji dobri volji in moči kak znesek na svoj god ali rojstni dan. Tako bi v naši dragi

kronovini neprestano, dan za dnem, tekkel zopet nov vir v splošno blage namene.

Zato pozivljamo vse kroge in sloje prebivalstva, da pomagajo vdejtstvovati to lepo misel s tem, da sami pokladajo ob rojstnih in godovnih dneh darove na oltar domovine ter, kjerkoli je prilika, to misel priporočajo in razširjajo.

Vsak, kdor daruje tak dar, dobi zanj spominski list na svoj godovni ali rojstni dan v vojnih letih 1914—1916, obenem v trajno pomnjenje, kdaj je Avstrija živela svoj največji čas.

Ta list naj po sklenjenem miru kot nekakšen hišni vojni spomin dežele Kranjske po vseh družinah poznim redovom glasno priča, kako se je v teh težkih letih vse prebivalstvo Kranjske složno in vztrajno udeleževalo silovite borbe zoper premnoge sovražnike naše mogočne Avstrije.

Poziv za te darove naj gre od kraja do kraja v najoddaljeneso gorsko vas naše kranjske kronovine, da bo v prid in pomoč našim junakom na

bojnih poljanah ter njim, ki, doma zapuščeni, na bojno polje za očeti, možmi in brati pošiljajo svoje molitve.

Godovni darovi ali darovi ob rojstnih dneih se lahko pošiljajo c. kr. deželni vladi kranjski »Ravnateljstvu pomožnih uradov« v Ljubljani. Tudi župni in občinski uradi jih bodo sprejemali in deželni vladi pošiljali. Za pošiljanje so pri c. kr. deželni vladi v Ljubljani in pri vseh župnih in županskih uradih v deželi posebne položnice c. kr. poštne hranilnice na razpolago. —

Je länger der Weltkrieg dauert, desto größer werden die Anforderungen, die an die verschiedenen Kriegsfürsorgeeinrichtungen im Lande gestellt werden. Es müssen daher immer neue Mittel und Wege gefunden werden, um für die armen Daheimgebliebenen, für unsere tapferen Krieger im Felde, für das Rote Kreuz usw., soweit durch private Fürsorgetätigkeit hier geholfen werden kann, die notwendigen Geldmittel zu beschaffen.

Eine ganz ansehnliche Summe könnte im Laufe eines Jahres aufgebracht werden, ohne daß hiebei jeder Einzelne eine besondere Belastung empfinden würde, wenn ein jeder Bewohner des Kronlandes Krain, ob ständig oder vorübergehend hier wohnend — erwachsen oder Kind — an seinem Ehrentage (Namens- oder Geburtstage) zu dem gedachten Zwecke freudig eine Gabe, jeder nach seinem Vermögen und Können, spenden würde. Gibt so ein jeder in unserem lieben Kronlande an seinem Namens- oder Geburtsfeste eine einmalige Spende — sie sei noch so klein — so werden fortlaufend Tag für Tag große Summen für Zwecke der allgemeinen Wohlfahrt flüssig.

Es ergeht daher der Appell an alle Kreise der Bevölkerung, diesen schönen Gedanken, wo immer sich die Gelegenheit darbietet, durch entsprechende Werbetätigkeit und durch rege Beteiligung in der Namenstags- oder Geburtstagspende, damit sie ein würdiges Dankesopfer für unsere Helden im Felde werde, zu verwirklichen.

Jeder Spender soll für seine Gabe ein Gedenkblatt erhalten, eine Namens- oder Geburtstags-Urkunde aus den Kriegsjahren 1914—1916, zur dauernden Erinnerung an Österreichs größte

Das Gedenkblatt soll, wenn der Friede kommt, als ein Krainer Haus-Kriegs-Wahrzeichen in allen Familien Zeugnis dafür ablegen, wie sehr in diesen schweren Jahren die gesamte Bevölkerung Krains einig und geschlossen an der Bekämpfung der vielen Feinde unseres mächtigen Österreich teilgenommen hat.

So möge dieser Weckruf, dem sich niemand verschließen soll, bis zu dem entlegensten Gebirgsdorf des schönen Krainer Landes dringen, zum Wohl unserer eisernen Krainer Helden und ihrer lieben Daheimgebliebenen, die für ihre kämpfenden Väter, Männer und Brüder beten.

Die Namenstags- oder Geburtstagspende kann bei der k. k. Landesregierung für Krain, »Hilfsämterdirektion« in Laibach, an jedem Tage abgegeben oder mittelst besonderer Erlagscheine der k. k. Postsparkasse, die bei der k. k. Landesregierung in Laibach sowie bei sämtlichen Pfarr- und Gemeindeämtern im Lande erhältlich sein werden, an die genannte Stelle eingesendet werden. Die Geldspenden werden auch von den genannten Ämtern zur Weiterbeförderung an die Sammelstelle entgegengenommen.

Spiritualsko in katehetsko mesto pri uršulinkah v Ljubljani in v Škofji Loki je smatrati za sistemizirano.

C. kr. dež. vlada za Kranjsko sporoča z dopisom z dne 4. aprila 1916 št. 4848 ex 1914 semkaj:

Mit der h. o. Entscheidung vom 25. Dezember 1911, Zl. 25.468 wurde das Ansuchen des Klosterbeichtvaters am Ursulinenkloster in Laibach, Michael Bulovec, um Zuerkennung von Quinquennalzulagen im Sinne des § 1 des Gesetzes vom 27. Februar 1907, R.-G.-Bl. 56, mit der Begründung abgewiesen, daß der Genannte im Grunde des Gesetzes vom 19. September 1898, R.-G.-Bl. Nr. 176, keine Kongrua bezieht.

Mit gleicher Begründung fand bereits das analoge Ansuchen des Klosterkaplanes am Ursulinenkloster in Bischoflack, Paul Zajc, durch die h. o. Entscheidung vom 12. Dezember 1911, Zl. 22.813, eine abweisliche Verbescheidung. Anlässlich der Vorlage der gegen die zitierten Entscheidung erhobenen Ministerialrekluse hat das k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht mit dem Erlasse vom 31. Mai 1913, Zg. 8229, angeordnet, vorerst über den von den Rekurrenten geltend gemachten Anspruch auf Behandlung der

von ihnen innegehabten Stellen bei den Ursulinen in Laibach und Bischoflack als systemisierte, selbständige Seelsorgestellen, bezw. als Hilfspriesterstelle im Sinne des § 1 des Kongruengesetzes vom 19. September 1898, R.-G.-Bl. 176, entsprechend begründete instanzmäßige Entscheidung zu fällen.

In Verfolgung obiger Weisung findet die k. k. Landesregierung nunmehr zu erkennen, daß sie Stellen des Beichtvaters bei den Ursulinen in Laibach und Bischoflack als systemisierte, selbständige Seelsorgestellen anzusehen sind und folgegemaß die Katechetenstellen an den genannten Klöstern ordnungsgemaß systemisierte Hilfspriesterstellen darstellen.

Gründe:

Das Gesetz vom 19. September 1898, R.-G.-Bl. Nr. 176, gewährt ein standesgemäßes Mindesteinkommen nur selbständigen Seelsorgern und den diesen beigegebenen Hilfspriestern.

Als Voraussetzung des Anspruches wird für die selbständigen Seelsorger im § 1 Absatz 2 des Gesetzes dreifaches verlangt.

Vor allem die **k a n o n i s c h e E i n s e t z u n g** oder **s p e z i e l l e E r m ä c h t i g u n g** durch den zuständigen Diözesanbischof, sodann die **S e l b s t ä n d i g k e i t** des **S e e l s o r g e r s** und endlich die nachweisliche bzw. gesetzlich präsumierte (§ 1, 4) **s t a a t l i c h e A n e r k e n n u n g** der Seelsorgestation als einer selbständigen.

Nach den diesbezüglich eingeholten Bestelungsdekreten der Ursulinenbeichtväter in Laibach und Bischoflack erscheint unzweifelhaft festgestellt, daß die Einsetzung dieser Klostergeistlichen durch den zuständigen Diözesanbischof erfolgt ist.

Neben der Legitimation durch kanonische Einsetzung ist noch die Selbständigkeit und die staatliche Anerkennung in dieser Eigenschaft erforderlich. Nach der diesfalls herrschenden Rechtsanschauung wird in Übereinstimmung mit dem Kirchenrechte unter Selbständigkeit des Seelsorgers das Recht zur alleinigen Ausübung der Seelsorge im zuständigen Jurisdiktionsbezirke verstanden, daher als selbständig derjenige Seelsorger nicht angesehen, in dessen Jurisdiktionsbezirke auch nur einzelne Seelsorgererrichtungen einem anderen Geistlichen vorbehalten sind.

Nach Kirchenrecht bildet den rechtlichen Inhalt der selbständigen (parochialen) Seelsorge

die Berechtigung und Verpflichtung zur Verkündigung und Lehre des christlichen Glaubens in öffentlicher Form, zur Abhaltung der gottesdienstlichen Funktionen und zur Ausspendung der kirchlichen Heilmittel der Sakramente und Sakramentalien, also die Berechtigung und Verpflichtung zur Ausübung der vollen parochialen Gewalt.

Diese Berechtigung und Verpflichtung ist jedoch exklusiv, d. h. daß ohne Ermächtigung des betreffenden Seelsorgers kein anderer Priester diese Funktionen im Sprengel auszuüben berechtigt ist und daß die Angehörigen des Seelsorgesprengels verpflichtet sind, alle diese Funktionen nur von ihrem Pfarrer entgegenzunehmen.

Auch diese Voraussetzungen der Selbständigkeit der Jurisdiktion treffen bei den Klosterbeichtvätern der Ursulinen in Laibach und Bischoflack zu. Ist der Klosterbeichtvater auch ein Organ der Spezalseelsorge, so versieht er doch für seinen ihm zugewiesenen Spezialsprengel die Seelsorge im Ursulinenkloster und Kirche vollständig selbständig, unabhängig von jedem anderen Pfarrer. Er bestimmt den Gottesdienst, predigt, erteilt die hl. Sakramente. Für die Selbständigkeit der vorliegend. Seelsorgestation ist es irrelevant, ob dieselbe mit der Pfarreinteilung zusammenhängt oder nicht; es muß nur in Betracht gezogen werden, ob der betreffende Seelsorger die Seelsorge in dem ihm zugewiesenen Sprengel im eigenen Namen ausübt. Für seinen Wirkungskreis erscheint somit der Klosterbeichtvater mit voller parochialer Jurisdiktion ausgestattet, und sind die Klosterangehörigen verpflichtet, alle diese Funktion nur von ihm entgegenzunehmen.

Er bekleidet für diesen Seelsorgesprengel das gleiche Amt, wie ein Pfarrer gegenüber seinen Pfarrangehörigen. — Was endlich die **s t a a t l i c h e A n e r k e n n u n g** in dieser Eigenschaft anbelangt, liegt eine ausdrückliche Anerkennung der Selbständigkeit der in Frage stehenden Klostergeistlichkeit allerdings nicht vor, doch kann aus der stets von seiten der Regierung gegenüber den fraglichen Stellen beobachteten Haltung wohl angenommen werden, daß die Anerkennung der Selbständigkeit auch staatlicherseits stillschweigend erfolgte.

Laut Hofdekretes vom 12. Dezember 1822, Zl. 34.456, wurde dem Ursulinen-Beichtvater in Laibach der Gehalt jährlicher 400 fl. C.-M. aus dem Religionsfonds bewilligt, wie den damaligen Pfarrern mit einem Kaplan. Diesen Gehalt be-

zieht der betreffende Klostergeistliche bis heute. Auch der Klosterbeichtvater der Ursulinen in Bischoflack bezieht seit 100 Jahren den Dotationsbeitrag aus dem Religionsfonds. Als Hilfsorgane in den kirchlichen Funktionen sind den Klosterbeichtvätern bei den Ursulinen in Laibach und Bischoflack Katecheten beigegeben, welche zur Unterstützung den Beichtvätern in der Seelsorge berufen erscheinen. Dieselben sind nicht nur zeitweilig ad personam zur Unterstützung eines Klosterbeichtvaters zugewiesene Hilfspriester, sondern bekleiden ständig zu besetzende Posten.

Die staatliche Anerkennung dieser Hilfspriesterposten als systemisiert läßt sich nebst-

dem auch noch folgern, daß dem Katecheten bei den Ursulinerinnen in Bischoflack die Dotationsergänzung aus dem Religionsfonds geleistet wird, während bei dem gleichen Posten in Laibach die Notwendigkeit eines solchen Gehaltsbeitrages mit Rücksicht auf die lokalen Einkünfte entfällt.

Wird nach dem vorher ausgeführten die Stelle eines Beichtvaters bei den Ursulinen in Laibach und Bischoflack als systemisierte ordentliche Seelsorgestelle betrachtet, muß den genannten Katechetenstellen der Charakter ordnungsgemäß systemisierter Hilfspriesterstellen im Sinne des § 1, 3, des Gesetzes vom 19. September 1898, R.-G.-Bl. 176, zuerkannt werden.

53.

Kako se je vesti nasproti vojaškim stražam.

V smislu dopisa c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 31. marca 1916, št. 10.382, se čč. župnim uradom naroča, naj naslednji razglas oznanijo s prižnice:

Pred kratkim se je zgodilo, da je na primorskem bojišču neka avstro-ogrška vojaška straža obstrelila nekega duhovnika in ga pri tem poškodovala na nogi.

Ta obžalovanja vredni slučaj se je zgodil vsled tega, ker dotični duhovnik na klic straže ni mirno obstal, temveč je v svoji skrbi za življenje zagrabil z obema rokama vojakovo puško, vsled česar je bila straža prisiljena streljati. — Ta dogodek dokazuje, da prebivalstvo še ni zadosti poučeno, kako se je treba vesti nasproti vojaškim stražam.

Prebivalstvo se torej ponovno in nujno opozarja, **da mora vsakdo na klic vojaške straže brezpogojno takoj obstati**, ker je straža sicer upravičena in dolžna takoj rabiti orožje.

Kürzlich wurde im küstentländischen Kriegsgebiete ein Geistlicher von einem österreichisch-ungarischen Militärposten angeschossen und hierbei am Fuße verletzt.

Der bedauerliche Vorfall wurde dadurch hervorgerufen, daß der betreffende Geistliche auf den Anruf des Postens, anstatt still zu stehen, in seiner Sorge um das eigene Leben das Gewehr des Postens mit beiden Händen erfaßte, wodurch der Posten genötigt war, von der Feuerwaffe Gebrauch zu machen. — Dieser Vorfall beweist, daß die Bevölkerung über ihr Verhalten militärischen Posten gegenüber nicht hinreichend aufgeklärt ist.

Die Bevölkerung wird daher neuerlich eindringlich darauf aufmerksam gemacht, **daß jedermann auf den Anruf eines Militärpostens unbedingt sofort stehen zu bleiben hat**, da der Posten sonst berechtigt und verpflichtet ist, sofort von der Waffe Gebrauch zu machen.

54.

Prepoved uporabljanja ali poškodovanja nerabljenih vojaških stavb.

V smislu dopisa c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 31. marca 1916, št. 11.243, se čč. župnim uradom naroča, naj na prižnici oznanijo sledeči razglas:

Zgodilo se je, da je civilno prebivalstvo uporabljalo vojaške stavbe, kakor barake itd., katerih se začasno ni rabilo, ali da je odnašalo od njih posamezne dele in tako dobljene deske rabilo kot kurivo ali v druge namene.

Vse take stavbe pa so lastnina vojaškega erarja, tudi če se začasno ne rabijo, in se jih brez vojaškega dovoljenja ne sme niti uporabljati niti na kakršenkoli način dotakniti.

Vsako poškodovanje ali celo odnašanje takih predmetov kaznuje kazensko sodišče.

Es ist vorgekommen, daß zeitweise nicht in Benützung stehende Militärobjekte, wie Baracken und dergleichen, von der Zivilbevölkerung benützt, ja sogar abgetragen und die dadurch gewonnenen Bretter als Brennholz oder anderweitig verwendet wurden.

Diese Objekte gehören jedoch, auch wenn sie nicht in Benützung stehen, dem Militärärar und dürfen ohne militärische Bewilligung weder benützt noch angetastet werden.

Jede Beschädigung oder gar Abtragung solcher Objekte unterliegt der strafgerichtlichen Ahndung.

55.

Previdnost pri najdenih izstrelkih in strelivu.

V smislu dopisa c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 31. marca 1916, št. 4238, se objavlja sledeči razglas, da se s prižnice oznanj:

Pred kratkim sta ponesrečila dva devetletna dečka na ta način, da je razpočila ročna granata, ki sta jo našla na nekem vojaškem vežbališču, in s katero sta se igrala.

Ta obžalovanja vredni dogodek kaže, da je potrebno, prebivalstvo poučiti. Če torej kdo najde izstrelke kateresibodi vrste, naj si bodo nerazstreljene ali razstreljene, ali dele izstrelkov (užigalo ali kose dna) in druge, izstrelkom podobne predmete, dalje strelivo ali sploh kako reč, ki je zavita v pločevinaste posode ali parafin-papir in sploh predmete, o katerih ni brez dvoma gotovo, da niso nevarni, naj brezpogojno pusti vsako dotikanje in naj bo tudi sicer skrajno previden (zlasti s kajenjem ali ognjem).

Če kdo kaj takega najde, naj označi kraj in naj o tem obvesti najbližjo žandarmerijsko postajo, policijsko stražo ali vojaško poveljstvo.

Kürzlich verunglückten zwei neunjährige Knaben durch die Explosion einer auf einem militärischen Übungsplatze gefundenen und zum Spiele verwendeten Handgranate.

Dieser bedauerliche Vorfall zeigt, daß eindringliche Unterweisung und Aufklärung der Bevölkerung notwendig ist. Bei Funden von Geschossen jeglicher Art (Blindgeher), Geschößteilen (Zünder, Bodenstücke), sonstigen geschößartigen, dann in Blechgefäßen und Paraffinpapierumhüllungen befindlichen Körpern (Sprengkörpern) und überhaupt bei Fund von Gegenständen, deren Gefahrlosigkeit nicht zweifellos feststeht, ist jede Berührung unbedingt zu unterlassen und auch sonst größte Vorsicht (Rauchen, Feuer) zu beobachten.

Jeder solche Fund ist im Terrain zu bezeichnen und dem nächsten Gendarmerieposten, Sicherheitswache oder militärischen Kommando anzuzeigen.

Patronat za mladino.

(Ustanovljen 22. junija 1910.)

Iskreli poziv našega višjega pastirja v mesecu juniju l. 1915. je našel v srcih podložnih vernikov živahen odmev in vzbudil vneto delovanje za »Patronat«. Izmed 323 samostojnih duhovnij ljubljanske škofije jih je več kot polovica vpeljalo našo organizacijo med svoje župljane in jih pridobilo v večjih množicah za naše rešilno podjetje. Tu je treba poudariti, da ne stori tisti za naše namene največ, ki priredi enkrat kako zbirko za »Patronat«, ampak kdor mu pridobi rednih deležnikov (po 20 vin. na mesec ali 2 K 40 vin. na leto) in naročnikov »Detoljuba«. Le s stalno organizacijo bo mogoče zmagati rastoča bremena. — »Detoljub« roma sedaj že v 7000 izvodih po slovenskih deželah. Trudili se bomo, da bo listič napredoval tudi po vsebini in obliki, in prosimo v ta namen tudi duševne podpore.

Dasiravno je število duhovnij, kjer je vpe-ljan »Patronat«, precej veliko, vendar bi bilo lahko še večje. Veliko je krajev, kjer bi bilo lahko vneti ljudi za misel mladinskega varstva, in bi bilo tako delo tudi zelo potrebno. Ne pozabiti, da imajo tiste župnije, od koder dobivamo redno doneske, tudi pravico zahtevati, da se vpoštevajo od njih priporočeni otroci.

Kaj smo storili v preteklem letu za mladinsko varstvo?

Ob začetku leta je bilo v naši oskrbi 53 dečkov in deklic. Od teh jih je bilo med letom 11 preskrbljenih s tem, da so šli služiti na deželo, učiti se trgovstva ali rokodelstva, nanovo pa smo sprejeli v našo oskrbo in vzgojo 38 otrok, tako da je sedaj nad 90 otrok preskrbljenih. Največ od teh (čez 50) je izročeni v vzgojo pošteni rod-binam na deželi, ki jih morejo v sedanjih časih draginje laglje oskrbovati, kakor pa zavodi v mestu. Med poslednjimi imajo naše gojence: Marijanišče (5), Lichtenthurničin zavod (4), Angel

varih (4), Otroško zavetišče s. Marije Tomec, Bohoričeva ulica 29 (6), Zavetišče na Viču (4). Pohvalno moramo omeniti, da se je precej družin oglasilo za brezplačni sprejem kakega dečka ali deklice. — Glede sprejema splošno radi ustrezemo vsaki prošnji, bodisi da je otrok sirota, ali da je sicer v nevarnosti njegova vzgoja. Le oskrbo slaboumnih in pohabljenih otrok smo morali začasno odložiti, ker je treba zanje ustanoviti poseben zavod.

D o h o d k i :

Prenos iz leta 1914.	K	220·95
Podpore	»	800·—
Dvignjena glavnic	»	500·—
Pokroviteljstva in darila	»	1300·—
Članarina	»	14942·34

Vsota dohodkov K 17763·29

S t r o š k i :

Marijanišču za hrano in oskrbo	K	1102·87
Sirotišnici baronice Lichtenthurn za hrano in oskrbo	»	700·—
Angelu varihu v Spodnji Šiški za hrano in oskrbo	»	547·40
Raznim družinam za hrano in oskrbo	»	3241·22
Zavetišču na Viču	»	331·80
»Detoljub«	»	2926·89
Vrnjeno posojilo	»	5262·36
Poština in znamke	»	17·29
Tiskovine	»	424·31

Vsota stroškov K 14554·14

Vsota dohodkov » 17763·29

Preostanek koncem l. 1915. K 3209·15

57.

Teden Rdečega križa.

Z Dunaja se poroča, da naj bo teden od 30. aprila do 7. majnika namenjen nameram Rdečega križa. Nabirajo naj se prispevki in pridobivajo novi člani.

Ker je ta zadeva eminentno patriotska in je vsekako potrebno, da se Slovenci odlikujemo in ohranimo v najvišjih krogih dobro ime, kakor smo si ga sedaj priborili, naročam:

1. Duhovnike prosim, da vstopite v okrajne odbore in se kot njihovi člani dela udeležujete.
2. V cerkvi pojasnite zadevo koj, ko dobite ta list v roke; priporočite prispevke v prvem tednu majnika.

3. Osebnostno in po raznih družbah prosite prispevkov in vabite vernike, posebno premožnejše, naj pristopijo Rdečemu križu kot člani (prispevek 4 K na leto).

V najvišjih krogih, ki nam bodo določevali prihodnost, se gleda na duhovnike in ocenjuje njihovo patriotsko delo — zato nujno prosim za živahen nastop v tednu Rdečega križa.

Knezoškofijski ordinariat v Ljubljani,
dne 7. aprila 1916.

† **Anton Bonaventura,**
knezoškof.

58.

Nekaj opomb k spisovanju cerkvenih računov, izročilnih zapisnikov, izbrisnih pobotnic, raznih pogodb in zemljeknjižnih listin.

A. Cerkv en i rač un i.

Pogostoma se nahajajo v cerkvenih računih različne napake in pomanjkljivosti. Nekatere hočemo tu navesti.

1. Treba je napraviti cerkvene račune. Župnik seže po računih prejšnjega leta in prepíše iz njih »ostanke iz lanskega računa«. Računi prejšnjega leta pa niso bili pravilni, in tako se pomote prenašajo iz računa v račun. Ostanke iz lanskega računa se morajo brez izpremembe prepisati iz »rešitve« cerkvenih računov prejšnjega leta. Rešitvi so včasih pripisane opazke. Tudi te naj župnik pazno prebere, preden se loti novih računov.

2. Obresti od nepremičnin, t. j. zakupnina in stanarina. Včasih zakupniki ne plačajo vsega. Tudi v tem slučaju se postavi v račun ves znesek, na koncu računa se pa tisto, kar so ostali dolžni, zapiše pri točki: »V dejanskih zostankih«. Tuintam uživa župnik ali kaplan ustanovno posestvo; opraviti mora neko število maš in plačati neki znesek za cerkvenika in cerkev. Ta znesek se vpiše tudi sem, n. pr. takole: »Župnik od ustanovnega posestva po izkazu A...«

3. Obresti od ustanovnih glavnice. Obresti od lastninskih glavnice. Če zasebni dolžnik ne plača vseh obresti, velja isto, kar se je reklo o zakupnini. Če se obresti od hranilnih vlog ne vzdigu-

jejo, se morajo kljub temu vsako leto izkazati v računu. Če hoče cerkveno predstojništvo, da se prištejejo k lastninskim glavnice, naj jih na koncu računa in v izkazih prišteje tem glavnice. V računu naj to izpelje takole. Med razne prejeme se postavi: Za lastninsko glavnico se je določilo od tekočih dohodkov (n. pr.) 100 K. Med razne stroške: Prirastek nove lastninske glavnice se je naložil na hran. knjižico št. . . . (n. pr.) 100 K. Oba zneska morata biti enaka.

4. Sporočila in volila. Pri vsakem volilu se zapiše njegov namen, n. pr. »mašna ustanova«, »ustanova za olepšanje cerkve«, »lastninska glavnica«, »za tekoče cerkvene potrebe« . . .

5. Razni prejemi. Sem spada med drugim kupovanje vrednostnih listin in vsako drugo naganje glavnice.

Vrednostne listine imajo dvojno vrednost, namreč kurzno in nominalno. Nominalna vrednost se vpiše med prejeme, kurzna pa med izdatke. Ker je kurzna cena navadno manjša, se vsled nakupa vrednostne listine glavnica pomnoži za diferenco med nominalno in kurzno vrednostjo. Ta prirastek se mora izkazati v računu in v izkazih. Če se je vrednostna listina kupila za ustanovno glavnico, se mora tudi prirastek pripisati tej ustanovni glavnici. Vsaka druga poraba tega prirastka je izključena. Pri-

rastek lastninskih glavnice bi se smel porabiti z ordinarijatovim dovoljenjem. Če se je vrednostna listina kupila za ustanovni in lastninski denar, je treba tudi prirastek razdeliti in ga pripisati deloma k ustanovnim, deloma k lastninskim glavnici. Če pri nakupu vrednostne listine ostane od prvotne glavnice kak znesek, se mora ta sirotinskovarno naložiti in ga je treba izkazovati v računu in v izkazih. Izračunata se pa kurzna in nominalna vrednost takole:

$$\text{Kurzna cena} = \frac{\text{kurz} \times \text{nominale}}{100}$$

$$\text{Nominalna cena} = \frac{\text{Kurzna cena} \times 100}{\text{kurz}}$$

Primer. Neka cerkev hoče kupiti III. vojno posojilo nomin. K 3000.—. Ima pa K 1500.— ustanovne glavnice in K 1000.— lastninske glavnice. Vsled bonifikacije 5% je kurz III. vojnega posojila K 93·10. Za K 3000.— nomin. bo treba plačati

$$\frac{93 \cdot 10 \times 3000}{100} = \text{K } 2793 \text{—}. \text{ Cerkev bo morala to-}$$

rej priložiti iz razpoložljivega imetja K 293.—. Koliko je prirastka? Ustanovnega denarja se je dalo K 1500.—. Zanj se je dobilo nominale

$$\frac{1500 \times 100}{93 \cdot 10} = \text{K } 1611 \cdot 17. \text{ Prirastek k ustanov-}$$

nim glavnici znaša K 111·17. Ves drugi denar je lastninski, namreč 3000 — 1611·17 = K 1388·83. K lastninskim glavnici torej priraste K 388·83.

Drug primer.

Neka cerkev ima ustanov. glavnico K 750.—. Zanj kupi III. vojnega posojila nomin. K 800.—.

$$\text{Za K } 800 \text{— nom. se plača } \frac{93 \cdot 10 \times 800}{100} = \text{K } 744 \cdot 80.$$

Ostanek K 5·20 se naloži pupilarno varno. Prirastka k ustanovnim glavnici je K 55·20.

Kurz vrednostnih papirjev je razviden iz bančnih računov, ki naj se vselej prilagajo cerkvenim računom. Prvo vojno posojilo z dne 1. novembra 1914 je imelo kurz K 97·50. Nekatere banke so ga bonificirale, tako Splošna prometna banka v Ljubljani, ki ga je vsled bonifikacije oddajala po K 96·875. Drugo vojno posojilo z dne 1. maja 1915 se je oddajalo brez bonifikacije po K 95·25. Pri tretjem vojnem posojilu z dne 1. novembra 1915 se je kurz K 93·60 znižal vsled bonifikacije na K 93·10.

Večkrat se delajo napake pri nalaganju glavnice v posojilnice in pri vzdigovanju iz njih. Če se nalagajo nove glavnice, ki jih še ni bilo v cerkvenih računih, je najpriprostejše, da se vpišejo v račun samo enkrat, in sicer med prejemke, pa se zraven zapiše, kje so se naložile. Če se glavnica prenese iz enega zavoda v drug zavod, ali od zasebnega dolžnika v hranilnico, tega ni treba nič omenjati v cerkvenih računih, ker se denarno stanje nič ne izpremeni. Zadostuje, da se v izkazu A. ali B. natančno zapiše novi način naložitve.

6. Izdatki za ustanovljene maše, za davke in za mezdo so navadno vsako leto isti. Če v teh oddelkih nastane kak nov izdatek ali kateri prejšnjih izostane, naj se na posebni prilogi pojasni, kaj je bilo temu vzrok.

7. Vkljub opetovanim opominom delajo nekateri župniki izvanredne večje izdatke brez predpisanega dovoljenja. Opozarja se na določbo II. sinode, str. 121. V račun naj se pri imenovanih izdatkih zapiše dan in številka dobljenega dovoljenja, in dovoljenje samo naj se računom priloži. Če potreba zahteva, da se porabi katera lastninska glavnica, se to ne sme nikdar zgoditi brez pismenega dovoljenja. Ordinariat sam sme dovoliti porabo lastninskih glavnice do K 200.—; za večje vsote je treba tudi dovoljenja c. kr. deželne vlade. Včasih presvetli gospod knezoškof komu ustno dovolijo večji izdatek ali porabo kake glavnice, pa vselej pripomnijo, naj vloži v tej zadevi posebno vlogo na ordinariat, da se dotično dovoljenje ohrani v aktih. Nekateri župniki se žal ne ravnaajo po tem naročilu, vsled česar nastanejo nepravilnosti.

8. Za izdatke morajo biti računom priložene pobotnice, ki se shranijo z računi vred v škofijskem arhivu. Tudi organist, cerkvenik in vse druge osebe, ki dobé od cerkve kak denar, morajo prejem potrditi s pravilno pobotnico. Če se namesto pobotnice priloži račun, mora biti pravilno saldiran od tistega, ki se mu je denar plačal. Nikakor pa ne zadostuje, če župnik sam zapiše pod račun, da ga je poravnal. Če se pošlje denar po položnici ali nakaznici, poštno potrdilo ne more nadomestiti pobotnice, ampak se od dotičnega obrtnika ali trgovca zahteva pravilna pobotnica. Kolkujejo se pobotnice po lestvici II. Kolek mora biti prepisan. Nič kolka ni treba na pobotnicah duhovnikov za prejemke iz ustanov, revežev za prejeto miloščino in sploh za zneske pod K 4.—. Tudi računi in pobotnice, ki jih dajejo trgovci za cerkvene račune, naj bodo brez kolka, če znesek ne presega K 20.—. Vsako po-

trdilo trgovcev in obrtnikov (tudi navadno saldiranje računa) o prejemu zneska nad K 20.— mora imeti kolek po II. lestvici. Dostojnost zahteva, da se pobotnice pišejo na pol navadne pole. V Katoliški tiskarni se dobé za pobotnice prav pripravne tiskovine.

9. Na koncu računa se ostanek premoženja razdeli na posamezne vrste glavnice, pri čemer je gledati na to, da ta razdelitev popolnoma soglašá z izkazi. Če ostane veliko denarja v gotovini, se del gotovine lahko prišteje lastninskim glavnica. V tem slučaju se prirastek izkaže v dotičnih izkazih in se naloži sirotinsko varno. Lahko se pa gotovina tudi posebej naloži kot stavbni zaklad in se račun o tem zakladu vsako leto predloži ordinariatu na posebni poli. Kolikor se je naložilo v stavbni zaklad, toliko se postavi pod tem imenom med razne izdatke.

Če se pokaže primanjkljaj, se na koncu računa pusti predel »V gotovini« prazen in izpolnijo drugi predeli. Posamezne postavke se seštejejo in se dobi »skupni znesek premoženja«. Pod njega se zapiše »ostanek premoženja« in se od njega odšteje. Dobljena diferenca je primanjkljaj ali dolg. V računu naslednjega leta se pa v oddelek »Ostanki iz lanskega leta« ta dolg nič ne zapiše, ampak se postavi med »različne stroške«.

10. Računom se prilagajo razni izkazi:

- a) Izkazi o prirastku in odpadku inventarne imovine se prilagajo in duplo. V teh izkazih naj se natančno zapiše vse, kar priraste ali odpade. V opombi naj se pa vsak prirastek in odpadek natančno pojasni. Primer. Odpadek lastn. glavn. K 600.—. V opombi: Z dovoljenjem kn. šk. ordinariata z dne, št., in c. kr. deželne vlade z dne, št. Ali: Odpadek ustan. glavn. K 750.—. V opombi: Dvignjena hranilna vloga za nakup vojnega posojila. Prirastek k ustanov. glavn. K 805.20. V opombi: K 800.— nomin. III. voj. posojila, K 5.20 ostanek od glavnice K 750.—, naložen v

Inventarni izkazi naj se delajo po novih inventarjih. Kjer inventarji še niso narejeni po navodilu »Škofijskega lista« iz leta 1910., naj se prav kmalu narede in predlože ordinariatu v treh izvodih.

- b) Izkaz A., t. j. izkaz o ustanovnih glavnica. Sem ne spadajo samo mašne ustanove, ampak vse ustanove, ki jih upravlja cerkev, n. pr. ubožne ustanove, za olepšavo cerkve i. dr. Tudi naj bodo v tem izkazu izkazana vsa ustanovna zemljišča in poslopja. Vsi predeli morajo biti izpolnjeni. Obresti (najemnina) naj se pri vsaki ustanovi posebej razdele na posamezne upravičence, na koncu se pa seštejejo posamezne glavnice in obresti, nerazdeljene in razdeljene. Vsota vseh razdeljenih obresti se mora ujemati z vsoto nerazdeljenih obresti, v računu izkazanih. Prirastek, ki je nastal vsled vojnega posojila, naj se ne razdeljuje na posamezne ustanove, ampak naj se zapiše posebej z dostavkom tistih ustanov, katerim pripada. Obresti od njega naj dobiva cerkev, razen če bi bil delež za župnika po škofijskih določbah premajhen. Če se je kje že razdelil na posamezne ustanove, naj se zaradi enakomernosti od njih loči in posebej vpiše. — Obresti od 5% obligacij naj se računajo po 4.2%, da ne bo treba davka posebej odšteti.

- c) V izkaz B. pridejo lastninske glavnice. V obeh izkazih, A. in B., naj bodo ločene in posebej seštete glavnice v javnem zalogu in pri zasebnikih. Pri zasebnikih naj se redno izkazujejo tudi za ostale obresti.
- d) Izkaz C. naj bi podajal vsakoletno zakupnino od zemljišč in poslopij. Tudi ta izkaz naj se prilaga računom, ker drugače ni mogoče presoditi, če je v račun postavljeni znesek pravi ali ne.
- e) Za c. kr. deželno vlado se predlaga posnetek iz cerkvenih računov, ki se mora ujemati z računi. Vse vrednostne listine in hranilne knjižice, na katere je naložen cerkveni denar, morajo biti v tem posnetku natančno navedene z imenom, dnevom, številko in zneskom.

Pri sestavljanju teh izkazov je treba natančno pregledati, če imena in številke res soglašajo z imeni in številkami dotičnih listin in knjižic. Če župnik vse kar prepisuje iz prejšnjih računov, nastane lahko velika zmeda, ki provzroča mnogo nepravil.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Novomašniki leta 1916.

V smislu in po določbah svete Cerkve (Conc. Trident. Sess. XXIII., Cap. V. de Ref. et Constitut. Apostolicae Sedis ddo. 22. Octobris 1869, Art. II.) naj se po vseh župnijskih in redovniških cerkvah dne 30. aprila 1916, t. j. belo nedeljo, razglase letošnji novomašniki. Hkrati naj se vernikom toplo priporoči, naj prav goreče molijo za novoposvečence, da bodo duhovniki po Srcu Gospodovem.

Posvečeni bodo v mašnike naslednji gg. bogoslovci:

a) Iz I V. leta :

1. Bukovec Martin iz Trebnjega.
2. Goršè Martin iz Sodražice.
3. Jager Matija iz Ljubljane.
4. Kalan Janez iz Škofje Loke.
5. Klemenčič Jožef iz Dola.
6. Lavrič Vincencij iz Starega trga p. Ložu.
7. Skobè Ignacij iz Žužemberka.

8. Skubic Anton iz Šmarija.
9. Sparhakl Karel iz Štange.
10. Tomè Alojzij jun. iz Šmarija.
11. Torkar Anton z Bleda.
12. Žužek Karel iz Velikih Lašč.

b) Iz I I I. leta :

13. Flajnik Peter iz Vinice.
 14. Komljanec Janez iz Bučke.
 15. Starè Andrej iz Sore.
 16. Traven Štefan iz Vodice.
 17. Urbanec Franč. iz Sred. vasi p. Bohinju.
 18. Zor Vincencij iz Preske.
 19. Zorè Janez iz Smlednika.
 20. Žužek Jožef iz Velikih Lašč.
- Višji redovi se bodo delili: subdijakonat dne 7. maja (2. nedeljo po veliki noči), dijakonat 17. junija (kvatarno soboto po binkoštih), prezbitrat 24. junija (god sv. Janeza Krstnika).

Slovstvo.

Psalmi et Cantica secundum ordinem in psalterio romano VI. Feria sexta. Razložil Anton Bonaventura, škof ljubljanski. V Ljubljani, 1916. Samozaložba. Natisnila Katoliška tiskarna. Str. 115.

Izšel je 6. snopič razlage psalmov in spevov, ki se opravljajo v breviarju v petek. Prihodnji snopič, sedmi, bo završil to veliko delo.

Škofijska kronika.

Podeljen je bil kanonikat Codellijeve ustanove pri ljubljanski stolnici g. dr. Francu Kimovcu, stolnemu kaplanu in kornemu vikarju v Ljubljani, ki je bil dne 13. aprila 1916 umeščen na ta kanonikat.

Imenovan je bil za kn. šk. konzistorialnega svetnika g. stolni kanonik dr. Franc Kimovec in za kn. šk. duhovnega svetnika g. Franc Dolinar, župnik v Cerkljah pri Kranju.

V vojno službo so poklicani gg.: Martin Škerjanec, župnik na Premu; Anton Gnidovec, kaplan v Postojni; Ivan Zobe, kaplan v Črmošnjicah.

Imenovan je za župnikovega namestnika na Premu Ignacij Žgajnar, kaplan v Trnovem pri Ilir. Bistrici.

Knezoškofijski ordinariat v Ljubljani, dne 20. aprila 1916.

Vsebina: 48. Nekaj o češčenju presv. Srca Jezusovega. — 49. Naznanila smrti v civilnih bolnicah umrlih vojakov. — 50. Četrto vojno posojilo. — 51. Darovi ob godovih in rojstnih dneh v vojne namene. — 52. Spiritualsko in katehetsko mesto pri uršulinkah v Ljubljani in v Škofji Loki je smatrati za sistemizirano. — 53. Kako se je vesti nasproti vojaškim stražam. — 54. Prepoved uporabljanja ali poškodovanja nerabljenih vojaških stavb. — 55. Previdnost pri najdenih izstrelkih in strelivu. — 57. Teden Rdečega križa. — 58. Nekaj opomb k spisovanju cerkvenih računov, izročilnih zapisnikov, izbrisnih pobotnic, raznih pogodb in zemljeknjižnih listin. — 59. Novomašniki leta 1916. — Slovstvo. — Škofijska kronika.